Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1902. Wydano i rozesłano dnia 10. czerwca 1902. **Część IX.**

Nr. 37.

Obwieszczenie

c. k. galicyjskiej Dyrekcyi poczt i telegrafów z dnia 2. kwietnia 1902 L. 33.772, co do ustanowienia jezdnego pocztowego na czas od dnia 1. kwietnia do końca września 1902.

Jezdne pocztowe od konia i za miryameter ustanawia się na czas od 1. kwietnia do końca września 1902, jak następuje:

W dawniejszym obwodzie	Za jazdę extra pocztą K	Za jazdę extra pocztą h	Za jazdę pocztą zwyczajną K	Za jazdę pocztą zwyczajną h
Kołomyja, Złoczów, Przemyśl, Tarnopol . . .	1	91	1	59
Stryj, Czortków, Żółkiew, Sambor, Lwów, Brzeżany	1	96	1	63
Stanisławów, Rzeszów, Tarnów	2	02	1	68
Sanok, Nowy Sącz	2	06	1	72
Kraków, Wadowice	2	14	1	78

Należytość za wóz kryty wynosi połowę, za niekryty czwartą część jezdnego na odnośną odległość za jednego konia.

Czestne dla pocztyliona i należytość za smarowanie woza pocztowego pozostają niezmienione.

We Lwowie, dnia 2. kwietnia 1902.

C. k. Radca Dworu:
Seferowicz w. r.

Nr. 38.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 30. kwietnia 1902, L. 23.962/1902, w sprawie zezwolenia Reprezentacyi powiatowej w Jarosławiu na pobór w roku 1901 dodatków powiatowych do przypisanych w powiecie podatków bezpośrednich.

Jego ces. i król. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 7. lutego 1902 raczył najmiłościwiej zatwierdzić uchwałę Sejmu Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 24. czerwca 1901, którą zezwolono Reprezentacyi powiatowej w Jarosławiu na pobór w roku 1901 dodatków powiatowych do przypisanych w powiecie podatków bezpośrednich — z wyjątkiem podatku osobisto-dochodowego, a to w wysokości 8% na powiatowy fundusz administracyjny, a 35% na powiatowe fundusze drogowe, razem więc 43% obok 10% ustawowego dodatku powiatowego na powiatowy fundusz dróg gminnych.

Co wskutek reskryptu c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 18. lutego 1902 L. 46.174 ex 1901 podaje się niniejszem do powszechnej wiadomości.

C. k. Namiestnik:
Piniński w. r.

Nr. 39.

U s t a w a

z dnia 22. kwietnia 1902, o zezwoleniu gminie Kopyczyńce, powiat Husiatyn, na pobor opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie Kopyczyńce, powiat Husiatyn, zezwala się pobierać przez lat dziesięć od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy począwszy, opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów w gminie wyrabianych lub w jej obręb wprowadzanych i w niej zużywanych według następującej taryfy:

1. od jednego litrostopnia alkoholu, dającego się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 16 h, czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 16 K;
2. od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych jako to: rozolisów, likierów, rumu, araku, koniaku, ponczowej esencyi i t. p. bez względu na ilość zawartego w tych napojach alkoholu, po 3 h, czyli od jednego hektolitra po 3 K;
3. od jednego hektolitra piwa po 2 K;
4. od jednego litra miodu po 6 h.

Art. II.

Do uiszczenia powyższych opłat obowiązani są wszyscy, którzy napoje w art. I. poszczególnione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, czy na własny użytek, czy też na sprzedaż.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina Kopyczyńce.

Art. IV.

Ta opłata cięży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6. cesarskiego rozporządzenia z dnia 17. lipca 1899 Dz. u. p. Nr. 120 cz. II. wolną jest od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. VI.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo, w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 22. kwietnia 1902.

Franciszek Józef w. r.

Koerber w. r.

Nr. 40.

U s t a w a

z dnia 22. kwietnia 1902, zezwalająca gminie miasteczka Kulików na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem zarządzam, co następuje:

Art. I.

Gminie miasteczka Kulików, zezwala się pobierać przez lat 10 opłaty gminne od poniżej wyszczególnionych napojów w obręb gminy wprowadzanych albo też w niej wyrabianych i w jej obrębie zużywanych według następującej taryfy:

1. od jednego litra stustopniowego alkoholu po 10 h, czyli od jednego hektolitra 10 K;

2. od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych, jako to: araku, rumu, śliwowicy, koniaku, esencyi ponczowej, likieru, rozolisu i t. d. bez

względu na ilość zawartego alkoholu po 3 h, czyli od jednego hektolitra tych napojów po 3 K;

3. od jednego hektolitra piwa bez względu na gatunek po 2 K;
4. od jednego hektolitra miodu po 6 K.

Art. II.

Do uiszczenia opłaty obowiązani są wszyscy ci, którzy napoje wyszczególnione w art. I. dla konsumcyi miejscowej wyrabiają, czy to na sprzedaż, czy na własny użytek.

Art. III.

Okręgiem poborowym jest gmina administracyjna miasteczka Kulików.

Art. IV.

Ta opłata cięży tylko na konsumcyi w obrębie gminy administracyjnej, nie można nią obciążać produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

W wypadkach, w których wódka wolną jest od opłaty podatku konsumcyjnego w myśl rozporządzenia cesarskiego z dnia 17. lipca 1899, Dz. p. p. Nr. 120., cz. II. wolną jest ona także od opłaty gminnej w art. I. wyszczególnionej.

Art. VI.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Rząd z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 22. kwietnia 1902.

Franciszek Józef w. r.

Koerber w. r.

Nr. 41.

U s t a w a

z dnia 22. kwietnia 1902, o zezwoleniu gminie Lisko na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie miasteczka Lisko zezwala się na pobieranie przez lat dziewięć, począwszy od roku 1902 opłat gminnych od niżej poszczególnionych napojów spirytusowych, piwa i miodu w gminie wyrabianych lub w jej obręb wprowadzanych i w niej zużywanych, według następującej taryfy:

1. od jednego litra alkoholu, podług 100-stopniowego alkoholometra po 8 h;
2. od jednego litra rumu, araku, rozolisu, likieru, śliwowicy, ponczowej esencyi i innych słodzonych napojów po 3 h;
3. od jednego hektolitra piwa bez względu na gatunek, po 2 K;
4. od jednego hektolitra miodu po 2 K.

Art. II.

Do uiszczania powyższych opłat obowiązani są wszyscy ci, którzy napoje w art. I. poszczególnione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, czy to na sprzedaż, czy na własny użytek.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina miasteczka Lisko.

Art. IV.

Te opłaty ciężą tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy i nie można obciążać niemi produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

Od opłaty tej wolną jest wódka w tych wszystkich wypadkach, w których według II. części cesarskiego rozporządzenia z dnia 17. lipca 1899 Dz. p. p. Nr. 120. wolną jest ona od podatku konsumcyjnego.

Art. VI.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tej opłaty wyda w drodze administracyjnej c. k. Rząd, w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 22. kwietnia 1902.

Franciszek Józef w. r.

Koerber w. r.

Nr. 42.

U s t a w a

z dnia 22. kwietnia 1902, o zezwoleniu gminie Tyśmienicy na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie miasteczka Tyśmienica zezwala się pobierać przez lat dziesięć opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów w gminie wyrabianych lub w jej obręb wprowadzanych i w niej zużywanych według następującej taryfy:

1. od jednego litra 70% alkoholu po 10 h, zatem od jednego litrostopnia alkoholu, dającego się oznaczyć 100% alkoholometrem po 14·3 h, czyli od jednego hektolitra po 14 K 30 h;

2. od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych jako to: rumu, araku, rozolisów, koniaku, ponczowej esencyi i t. p. po 3 h, czyli po 3 K od hektolitra tych napojów, bez względu na ilość zawartego w nich alkoholu.

Art. II.

Do uiszczenia powyższych opłat obowiązani są wszyscy, którzy napoje w art. I. poszczególnione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, czy na własny użytek, czy też na sprzedaż.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina miasteczka Tyśmienicy.

Art. IV.

Ta opłata cięży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6. rozp. ces. z dnia 17. lipca 1899 Dz. u. p. Nr. 120. cz. II. wolną jest ona od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. VI.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo, w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 22. kwietnia 1902.

Franciszek Józef w. r.

Koerber w. r.

Nr. 43.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 5. maja 1902 L. 7679, o zmianie przepisów rybacko-policyjnych co do czasu ochrony bolenia, leszcza i jazia, tudzież ich minimalnej miary, poniżej której nie mogą być sprzedawane, ani w domach gościnnych podawane.

W wykonaniu ustawy o rybołostwie z dnia 31. października 1887 (Dz. u. kr. Nr. 37. z r. 1890) c. k. Namiestnictwo po zasięgnięciu zdania znawców i Wydziału krajowego zmienia na podstawie reskryptu c. k. Ministerstwa rolnictwa z dnia 8. stycznia 1902 L. 22.476/901 zawarte w artykule II. punkt 1. i 2. tudzież w artykule VI. punkt 2. swego rozporządzenia z dnia 21. sierpnia 1890 (Dz. u. kr. Nr. 38.) przepisy co do czasu ochrony bolenia i jazia, tudzież co do ich minimalnej miary, poniżej której nie mogą być sprzedawane, ani w domach gościnnych podawane, w następujący sposób:

1. Czas ochronny dla bolenia (art. II. punkt 1.) tudzież postanowienie co do ich sprzedaży i podawania w domach gościnnych poniżej miary 40 cm. (art. VI. punkt 2. ustęp 2.) znosi się.

2. Natomiast dla leszcza ustanawia się czas ochronny od 1. czerwca do 15. lipca, tudzież minimalną miarę 25 cm.

3. Wreszcie czas ochronny dla jazia (art. II. punkt 2.) zmienia się w ten sposób, iż czas ten ma trwać od 16. marca do 30. kwietnia.

Inne przepisy powołanego rozporządzenia pozostają niezmienione.

Postanowienia tego obwieszczenia wchodzą natychmiast w wykonanie.

C. k. Namiestnik:

Piniński w. r.

Nr. 44.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 15. kwietnia 1902 L. 25.416. w przedmiocie przedłużenia Radzie powiatowej w Krośnie koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Komborsko-Żmigrodzkiej na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 43.) Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem

Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie Radzie powiatowej w Krośnie, udzielonej uchwałą sejmową, zatwierdzoną Najwyższem postanowieniem z dnia 10. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 45.) koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Komborsko-Żmigrodzkiej na dalszy przeciąg lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

Art. I.

Radzie powiatowej w Krośnie przedłuża się na dalszych lat pięć prawo do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Komborsko-Żmigrodzkiej, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie kosztem funduszu powiatowego.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru.

1. Na stacyi w Korczynie:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.

2. Na stacyi w Zręcinie:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 8 (ośm) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h.

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości mytniczej.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

Marszałek krajowy:
Andrzej Potocki w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Kazimierz Laskowski w. r.

Nr. 45.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 6. maja 1902 L. 29.668, w przedmiocie przedłużenia Radzie powiatowej w Żywcu, koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Międzybrodzkiej na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 43.), Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie Radzie powiatowej w Żywcu, udzielonej uchwałą sejmową, zatwierdzoną Najwyższem postanowieniem z dnia 10. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 45.), koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Międzybrodzkiej na dalszy przeciąg lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

Art. I.

Radzie powiatowej w Żywcu przedłuża się na dalszych lat pięć prawo do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Międzybrodzkiej, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie kosztem funduszu powiatowego.

Opłatę myta pobierać należy na jednej stacyi według następującego wymiaru:

1. Myto drogowe:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.

2. Myto mostowe:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 8 (ośm) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h.

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości mytniczej.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 6. maja 1902.

Marszałek krajowy:
Andrzej Potocki w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Kazimierz Laskowski w. r.

Nr. 46.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 2. maja 1902 L. 29.202, w przedmiocie przedłużenia Radzie powiatowej w Żydaczowie, koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Żydaczów-Żurawno na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 43.), Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie Radzie powiatowej w Żydaczowie, udzielonej uchwałą sejmową, zatwierdzoną Najwyższem postanowieniem z dnia 10. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 45.) koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Żydaczów-Żurawno na dalszy przeciąg lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

Art. I

Radzie powiatowej w Żydaczowie przedłuża się na dalszych lat pięć prawo do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Żydaczów-Żu-

rawno, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie kosztem funduszu powiatowego.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 6 (sześć) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h.

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości mytniczej.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 2. maja 1902.

Marszałek krajowy:
Andrzej Potocki w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Kazimierz Laskowski w. r.

Nr. 47.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 23. kwietnia 1902 L. 27.525, w przedmiocie przedłużenia Wydziałowi powiatowemu w Mościskach, koncesyi do pobierania opłat mytniczych na rzecz utrzymania dwóch mostów na rzece Wiszni w Małnowie na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 43.), Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem

Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie Wydziałowi powiatowemu w Mościskach, udzielonej uchwałą sejmową, zatwierdzoną Najwyższem postanowieniem z dnia 10. lipca 1897, (Dz. u. kr. Nr. 45.) koncesyi do pobierania opłat mytniczych na rzecz utrzymania dwóch mostów na rzece Wiszni w Małnowie na dalszy przeciąg lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

Art. I.

Na przeciąg dalszych lat pięciu przedłuża się prawo do pobierania opłat mytniczych Wydziałowi powiatowemu w Mościskach jako władzy nadzorującej, na rzecz utrzymania dwóch mostów na rzece Wiszni w Małnowie. Gmina i obszar dworski, w których terytoryum omycone mosty się znajdują, przyczyniać się mają do ich utrzymania prestacyami w myśl postanowień ustawy drogowej.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

1. Przy każdym wozie, od jednego bydlęcia zaprzężonego 8 (ośm) h;
2. Od bydląt przepędzanych:

a) od każdego konia, dorosłego bydlęcia rogatego, osła, muła 8 (ośm) h;
b) od pięciu świń albo cieląt 4 (cztery) h;
c) od dziesięciu owiec 4 (cztery) h.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 23. kwietnia 1902.

Marszałek krajowy:
Andrzej Potocki w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Kazimierz Laskowski w. r.

Nr. 48.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 27. kwietnia 1902, L. 28.110, w przedmiocie przedłużenia Radzie powiatowej w Mościskach, koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Hodyńsko-Samborskiej na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897. (Dz. u. kr. Nr. 43.), Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie Radzie powiatowej w Mościskach, udzielonej uchwałą sejmową, zatwierdzoną Najwyższem postanowieniem z dnia 10. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 45.), koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Hodyńsko-Samborskiej na dalszy przeciąg lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

Art. I.

Radzie powiatowej w Mościskach przedłuża się na dalszych lat pięć prawo do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Hodyńsko-Samborskiej, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie kosztem funduszu powiatowego.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 8 (ośm) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h.

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości mytniczej.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 27. kwietnia 1902.

Marszałek krajowy:
Andrzej Potocki w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Kazimierz Laskowski w. r.

Nr. 49.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 23. kwietnia 1902 L. 27.526, w przedmiocie przedłużenia Radzie powiatowej w Mościskach koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu powiatowego na rzece Wiszni w Słomiance.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897, (Dz. u. kr. Nr 43.), Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie Radzie powiatowej w Mościskach, udzielonej uchwałą sejmową, zatwierdzoną Najwyższem postanowieniem z dnia 10. lipca 1897, (Dz. u. kr. Nr. 45.), koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu powiatowego na rzece Wiszni w Słomiance na dalszy przeciąg lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

Art. I.

Radzie powiatowej w Mościskach przedłuża się na dalszych lat pięć prawo do pobierania opłat mytniczych od mostu powiatowego na rzece Wiszni w Słomiance, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie kosztem funduszu powiatowego.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

1. Przy każdym wozie, od jednego bydlęcia zaprzężonego 4 (cztery) h:
2. Od bydląt przepędzanych:
a) od każdego konia, dorosłego bydlęcia rogatego, osła, muła 4 (cztery) h;
b) od pięciu świń albo cieląt 2 (dwa) h;
c) od dziesięciu owiec 2 (dwa) h.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 23. kwietnia 1902.

Marszałek krajowy:
Andrzej Potocki w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Kazimierz Laskowski w. r.

Nr. 50.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 27. kwietnia 1902 L. 27.523, w przedmiocie przedłużenia Radzie powiatowej w Mościskach koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu powiatowego na rzece Wiszni w Podgaci na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 43.), Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie Radzie powiatowej w Mościskach, udzielonej uchwałą sejmową, zatwierdzoną Najwyższem postanowieniem z dnia 10. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 45.), koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu powiatowego na rzece Wiszni w Podgaci na dalszy przeciąg lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

Art. I.

Radzie powiatowej w Mościskach przedłuża się na dalszych lat pięć prawo do pobierania opłat mytniczych od mostu powiatowego na rzece Wiszni w Podgaci, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie kosztem funduszu powiatowego.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h;

b) od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h;

c) od pięciu świń lub cieląt, oraz dziesięciu owiec 2 (dwa) h.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 27. kwietnia 1902

Marszałek krajowy:
Andrzej Potocki w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Kazimierz Laskowski w. r.